

Nro. 45. és 46.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétaból, Kedden December 18. dik napján, 1810-ik
esztendőben.

B é t s.

Ö Cs. K. Felségének ilyen Pátense hirdettetett:
ki: —“

„Mi *Első Ferenc*, Isten kegyelméből Aus-
triai Császár, Magyar Ország, Cseh Ország,
Gallitzia, Lodomeria Királya, etc, Austriai Fő
Hertzeg, etc, etc.

„A' kedvetlen történeteknek öszszefolyások
által a' Konventziós-pénz a' jelenlévő szempil-
lantatban annyira megritkult, hogy alattvalóink-
közzul sokak, kik az ó kedvezőbb környülállá-
sok között tett magok' elkötelezéssek szerént már
most, benn a' hazában vagy külföldön meg fizet-
ni tartoznának, a' miatt egész tehetségeket ki-
tennék a' veszedelemre. Mi meghagyjuk ugyan

az igazság' kiszolgáltatásának szabad folyamatját: de az az oltalom, melyben minden alattvalóinknak egyenlően részesülni kell az ő magános jussaikra nézve, meg nem engedi azt, hogy egy betsületes és különben megfizethető adós, bizonyos pénznemnek elmúlандó megfogyása miatt semmivé legyen, ha tsak ez a' következés igazságos időhalasztás által elfordíthatatik. Erre nézve mi, az előnkbe terjesztetett sürgető előadásokat érett fontolás alá vévén, a' következőket határozzuk:

„1) Azon esetekben, ha valamelly külső akár belső országi hitelező, valamelly adósságnak vissza fizettetését pengő pénzben kívánja, a' mi Itélőszékeink ugyan Konventziós pénzre tartoznak a' törvényekkel megégygyczőleg kimondani a' magok ítéletteteleiket: hanem

„2) az Exekutzióknak kirendelésével és végrehajtásával várokozniok kell ezen esetben az 1811-dik esztendő Októberének 15-ő napjáig, ha az adós, a' megítéltetett Konventziós pénzbeli summáért a' hitelezőt, bankótzédula-szerént hatannyi summa eránt, bankótzédulák, vagy interesthozó 's a' Cursus szerént számlalódó közönséges Obligátiók, vagy pedig egyéb igazi betsü szerént mérséklett zállog által, bátorságba helyhezteti.

„3) Ezen fizetéképpen tekintődő zállogokra, ezeknek hitelezőken kívül semmi más hitelező nem nyerhet semmi zállogképpen való elfoglalást vagy exekutziót.

„4) Ha az adós ezen zállogoknak előadása által a' hitelezőt bátorságba nem helyheztethetné, ezen esetekben az exekutziót még az adós' vagyonjainak eladásokkal is egészszen

addig munkába lehet venni, míg az eladott jószágok a' Konventziós pénzbéli adósságot, bankótzedulában hatszor annyira fel nem érik: hanem az ezen eladásból bécjövő summát tsakugyan az Itélőszékoél kell letenni, azért, hogy az adós a' jövő 1811-dik esztendőben Oktober 1-ső napjáig módot kereshessen magának arra, hogy a' tartozó pengő pénzbéli summát a' leg könnyebb módon megszerezhesse.

„5) Az 1811-dik esztendőnek 1-ső Oktobertől fogva ezen Rendelésünknek ereje megszűnik, és akkor minden hitelező vissza lépik a' maga adósa eránt való tökéletes jussába. Ő ezen naptól fogva megkívánhatja a' zálogképpen léteztetett vagyonból a' maga kielégittetését a' törvényes interessel egyetemben. Abban az esetben, hogyha éppen veletlenül ez a' letételve lévő vagyon a' hitelezőnek kielégittetésére elégséges nem találna lenni, akkor ő elotte az exekuziónak útja, az adósnak egyéb vagyonjára nézve is nyilván leezen.

„6) Ezen határozások tsupán tsak a' múlt időbéli eseteket illetik, és mi fenntartjuk magunknak hogy, ha, mint remélieni lehet, kedvezőbb környulallások találnak előfordúlni, ezen határozásainkat rovidebb időre szorittsuk. A' ki mátollogva magát valamely Konventziós penzben summának fizetésére lekötelezi, annak tetyesítésére a' törvényekszerént az eddig való keményseggel es pontossaggal szorittassék réá minden kifogas nélkül.

„hoit a' mi fő és lakó városunkban Bétsben Deczember 11-diken az ezer nyoltzszáz tizedik

esztendőben, Országlásunknak tizenkilentzedik esztendejében. — “

„*Ferentz.*”

Ö Cs. K. Felsége kegyelmesen méltóztatott Gr. *Vanderath Henrik* valóságos Camerarius urat azon szolgálatokra nézve, melyeket mind önnön maga mind ösei a' Felsőes Fő Hertzegi Hához látattak, valóságos Titkos Tanácsosi méltóságra emelni:

Magyar Ország.

Debreczenből, 20. Nov. 1810. A' múlt October' elein nálunk esett szomorú történetet sokan tudhatják Hazánkban: de megeshetik, hogy nem olyan mértékben, a' mint érteni kívánnak. A' kár különösen a' Helv. Vallástételt követők' Debreczeni Kollegiomát illeti: de onnan sokfelé ki áradván a' tudományok: illeti az mind azokat, a' kik Hazánkban a' tudományok' terjedését kívánják, szeretik. A' dolgot hogy nyilván kijelentsem: a' Debreczeni Kollegiumban a' Hazai Törvényeknek, azok Históriájának, a' Statistikának, és Politikának érdemes Profeszszoza, Tek. Nemes *Szentahy Pál Úr* megholt, életének 45-ik esztendejében, mejj és hasbéli vizi betegségben, melyből őtet sem mértékletes és tsendes élete, sem Hazánk fő Orvosinak okos Curája ki nem vehették. Nyavalyája ottan ottan fordülni látszott: de végre minden reménységet elvett az a' szomorú történet, mely őtet egészen leverte. Ugyan is Ifjú, és az előtt igen állaadó egészségű felesége T. Nemes *Bartók Klára* Asszony, rész szerént a' bánat, rész szerént az éjjeli 's nappali nyughatatlanságok miatt, mellye-

ket betegeskedő férje miatt szenvedett, forró betegségbe esvén, három hétig tartott nyavalyája után megholt; és a' haldokló vagy tsak nem halott eltemetvén a' maga halotját, egy hét műva hűséges Házastársa után el költözött. Megböldögült Felesége felett, szép halotti tanítást tartott nagy tiszteletű Senior, és Generális Notarius *Dódszegi Sámuel Úr*; maga felett pedig Predikátor Tiszteletes *Kassai Péter Úr* predikállott, és Professor Tiszteletes *Magyar Mihály Uram* órált. Mindenik érzékenyül és igaz ékesen való szó-lással tisztelvén a' meghóltinak ritka érdemeit, különösön ártatlan jó szivét. A' sir felibe való irásokat Predikátor Tiszteletes *Földvári József Úr* készítette, mellyek állandó emlékezetet érdemelnek.

I-ső Sir' felibe való Irás.

Itt nyugszik

Tekintetes Nemes Bartók Klára Aszszony

Eredetét vette Felső Bányán

Tekintetes Nemes Bartók Ferentz, és Martsa Mária Szüléitől.

Férjével Tekintetes Nemes Széplaky Pál Úrral töltött kilentz, és fél Esztendőket.

Lelkének és Testének ritka Talentumai,

Ifjuságának Kedvessége, és Szépsége,

Aszszonyi Okossága, és Szorgalmatossága,

Példa nélkül való Hűsége

Hosszú életet érdemelnek vala:

De midőn

El betegesedett Jó férjéért

Ejjeli nappali nyughatatlanságot

Bút, bajt, gondot, aggodást szenvedne,

Rajta a' nyavalyák erőt vévén,

Lón a' Házassági Hűségnek
Élete 24-ik Esztendejében
Szomorú, de dicsőseges áldozatja.

Kinek is

Érdemlott Tiszteletre, 's Dicső Emlékezetire,
Vigasztalhatatlan férje, és Szüléi,
Bóban merült Testvérei és Aszszony baráti
Sok könnyhullatások és Sirások között
Tették-le e' gyászos Oszlopot.

September 28-dik napján, 1810-dik Esztendőben.

11-ik Sir felibe való Irás.

Itt nyugszik

Néhai Juris Professor Tekintetes Nemes
Széplaky Pál Úr.

Tanulását kezdette Losontzon, folytatta Patakon,
öregbítette, a' külső Országi Oskolákban, vé-
gezte Pesten.

Onnan

A' Haza törvényre tanítására

ide hivattattván;

Széles tudományának és esméretének,
Fáradhatatlan munkásságának
Fedhetetlen életének és példájának
Az itt megtelepedett ifjuság
Tizen egy esztendők alatt
Megtetsülhetetlen hasznát vette.

Most pedig már

Két esztendei betegeskedése után,
Arra a' bődög helyre költözött,
Hová ez előtt egynéhány nappal
Keserves nyögések és sirások közt
Ritka hűségű házastársát botsátotta;
Kivel valamint egy lélek vólt,
Úgy most porai egygyé lesznek,

Nem lehetvén soká távol egymástól
Az egymásért élő, 's haló házaspár.

Drága emlékezetét

Szerelmes könyhúllatásokkal tisztelik,

Tanítványi áldják:

Tiszti Társai és Baráti

Meszsze látó elméjét és vigyázó okosságát,

Artatlan maga viselését,

Egyenes szívét és indulatját,

Tántoríthatatlan hűségét,

Tisztelettel emlegetni 's magasztalni

Soha meg nem szűnnek.

Ő lévén talám egyedül a' világon,

A' kibén soha senki meg nem botránkozott.

October' 4-ik napján, 1810-dik esztendőben.

A' Hazai törvényeket, a' Statiskával és Politikával egygyütt Professor *Ertsey Daniel Ur* fogja ezen Oskolai esztendőben rendkívül tanítani, a' ki a' maga rendes Filozofiai tanítását a' mellett folytatja.

S v é t z i a.

Említettük, hogy már most a' Svétziai Király is nyilvánosságos hadat hirdetett Anglia ellen. Ezen tárgy eránt ilyen nyilatkoztatás jött-ki a' Stockholmi Udvari Ujságban: — “

„Svétzia, magát az Angliával való szövetségéből kivonván, és azon Politikai Systemára, melyre őtet valamint önnön hajlandósága úgy szintén a' múlt történetekről való megemlékezés hívták, visszatérvén, megesmerte vala önnön tapasztalásáúol annak a' különválás Systemájának resultátumait, mellyet eddig követett. Sze-

rentsétlenségei és kárvallásai elmulthatatlan következései voltak az ő politika ellen való és erejéhez nem mérsékeltetett hadakozásoknak. Az ő állapotja és java kiszabták néki az ő jövőendőbeli magaviseletének útját. Nem ohajtván egyebet, hanem tsak hogy a' maga még meghagyott erejét nyugodalomban rendbeszedhesse, reméllhette, hogy minden Hatalmasságokkal békességben élhet, a' nélkül, hogy még olyan további áldozatokat tenni kénytelenitessék, a' mellyek kétszeresen terhesek azon országnak, a' melly a' maga egyharmad részét tsak a' minap vesztette-el. A' Frantzia és Orosz birodalmakkal és Dániával való békesség kötés ugyan Svétziát is hasonló függésbe helyeztették azokkal a' Hatalmasságokkal, a' mellyek a' száraz Európai Systema' részére állottanak: de ez a' körülállás tsakugyan nem tette kötelességévé Svétziának azt, hogy a' réá nézve igen ohajtott neutralitást félbe szakaszsa. Abban a' békeségkötésben tsak kereskedést tárgyazó feltételek határoztattak-meg. —

„Tsakugyan szünetlenül kitétetve volt Svétzia azolta is a' rágalmaztatásnak, mellyet talám a' gyűlölség és irigység főztek. Azzal vádoltott, hogy azokat, a' mikre magát elkötelezte, nem telyesitené olyan szórosan, mint a' kötéseknek szentségek és a' Király' esmeretes tulajdonsága kívánuák. Mind azokat a' visszaéléseket, mellyek ezen földközi tengereken az Anglus kereskedésnek javára történtek, Svétziának tulajdonították, és azt erőssítették, hogy mindenek között azok a' tárgyak volnának a' közönséges békességnek leg nagyobb akadályára, a' melly tár-

gyaknak Svétzia a' szerző okok. Ő Felsége a' Frantzia Császár és Olasz Király szükségesnek lenni találta Ő Svétziai K. Felsége eleibe terjesztetni, hogy a' Svétzia és Nagy Britannia között fennálló valóságos függés eránt még meglévő minden gyanut enyésztesse-el. A' Király, a' ki ezen alkalmatossággal a' Császár eránt viseltető tiszteletnél és barátságánál egyebet szemel előtt nem tart; és a' ki sőtinkabb azt is megismeri, hogy némelly sérelmek, a' mellyek a' kereskedésre nézve fennálló kötelességekre nézve megtörténtek, az igazságos panaszokra alkalmatosságot szolgáltatathattak; de a' ki ellenben más felől a' maga kötelessége szerént, a' Svétzia ellen intéztetett, hanem meg nem mutatott vádaknak *massájokat* is, költeménynek lenni kinyilatkoztatja, meghatározta: hogy czélzásaira és azon princípiumokra nézve, mellyeket követ, még egy újabb kezességet állítson. Erre nézve kinyilatkoztatta Ő Felsége: hogy Anglia ellen hadat izen; hogy az Anglus hajóknak, mellyek minden reménség ellen a' Svétziai kikötőhelyekben találthatnak, minden haladék nélkül való letartóztatásokat megparantsólja; hogy annak eltávoztatására, hogy többször az Angliával való titkos egyetértéssel és az Indiai portékáknak a' száraz földre való hitszegő béhozattatásokkal ne vádoztatassék Svétzia, Ő Felsége az Angliai kereskedő portékáknak Svétziába való béhozattatásokat tilalmazó rendelkezéseket ismét szorossat megújittatja; minden Indus portékáknak, akár honnét vették is eredeteket, és akár melly Hatalmasságnak zászlója alatt érkezzenek, béhozattatásokat leg kisebb kifogás nélkül megtiltatja;

's végezetre telyességgel meg nem engedi, hogy Svétziából akár mi nemű fogás alatt a' száraz Európai tartományokba valami Anglus és Indus portéka kivitettessék. Az eránt is parantsolatot ad-ki ő Felsége, hogy minden Anglus és Indus portéka, a' melly a' folyó esztendőben Aprilisnek 24-dikétől fogva Svétziába béhozattatott, mindennütt össze kerestessék, és ő Felségének kiadatassék, hogy a' törvényekkel megegyezőleg bánasson vélek. Midőn ezen áldozattételekre magát Király ő Felsége réa vette, rész szerént a' Frantzia Császár eránt viseltető barátságát, rész szerént annak ohajtását hordozta' szemei előtt, hogy a' tengeri békességre való nagy czélzást részéről ő Felsége is elősegélhesse. Ez a' körülállás megmentheti ő Felségét a' maga alattvalóinak szemeik előtt azon vesztesékek legalább egy részekre nézve, mellyeket ezen rendelések magokkal fognak hozni, és tudtára fogják Európának adni azt, hogy nem ő Felségén múlt-el, hogy ezen szempillantatban a' tengereken békesség nem uralkodik, és a' kereskedés a' maga eredeti függetlenségére vissza nem állította. Mint ezen nyilatkoztatásunknak következése az Anglia ellen intéztetett forma szerént való hadhirdetés, a' mi közönséges Ujságleveleinkbe béiktattatik, 's egyszersmind minden intézetek megtétettetnek, hogy az országban találtató minden Angllai portékákat letartóztassanak és sequestráljanak. “

A' Hámburgi Ujságokban ezeket olvassuk: *Gustávus Adolphus* a' Svétziai volt Király, a' maga atyja' öttiséhez a' mostani Királyhoz XIII-dik Károlyhoz egy levelet irván Londonból, jelenti

benne, hogy már tovább semmi penziót el nem fogad. Ez a volt Király tavaly ősszel evezett el egész familiájával egyetemben a' Karlskronai kikötőhelyből; akkór Déli Német országon állapodott meg; a' folyó 1810-dik esztendőben ismét ősszel, *Rigából*, ezen száz esztendőktől fogva Orosz, az előtt pedig Svétziai városból, Tatár nevű Anglus fregáton a' száraz Európából Angliába által evezvén, oda November 10-dikén szerentsésen 'megérkezett. Feleségét és gyermekeit a' Badeni Nagy Hertzegségben hagyta. Midőn Gothenburg mellett a' Svétziai partnál elevezett, Királyi méltóságához illő tiszteletet tettek ott néki, de hogy sálvét lőjjenek tiszteletére azon országban, melynek ő ez előtt birtokossa volt, meg nem engedte.

A' Londoni Ujságokban ilven jegyzés fordul elő ugyan ezen volt Királyról: A' külső dolgokra ügyelő Minister Marquis Wellesley November 21-dikéu meglátogatta a' Svétziai Királyt. Hosszas együtt való beszélgetés után lekísérte a' tisztelt Marquis a' Királyt a' maga hintájáig, melyben a' külső dolgokra ügyelő Ministeri Cancellariának palotájához menvén együtt, ebbe a' Marquis a' Királyt felvezette. Azután a' tengeri dolgokra ügyelő Ministeriális épületbe mentek, és egyéb Cancelláriákat is megszemlélték. Azon estve a' Marquisnál vatsorált a' Király, a' ki őtet az épület ajtajánál fogadván, annak szaláiba vezette. Mint hivatalosok jelen voltak ezen társaságban Gróf Harrowby, Májor Armstrong, és Culling, Smith, Hamilton, 's több más urak.

A' Svétziai leg újabb levelekben ugyantsak ő felőlle ezeket olvassuk: A' Svétziai Rendek!

Diétája November 12-dikén a' maga üléseit bére-
 kesztette. Az utolsó ülésben olyan határozást tet-
 tek a' Rendek, hogy a' volt Király Gustávus Adol-
 phus és az ő maradékai a' Svétziai földről örök-
 re számkivetettek, és hogy az oda való bélépés
 nékik halálos büntetés alatt örökre megittatott.
 — A' Királyi Ház' költsége eránt jövődre néz-
 ve ilyen határozások tétettek: Az 500,000 tallé-
 rok, a' mennyire eddig telt a' Királyi Ház' köl-
 tsége, 260,000 tallérokra szállítottak-le. A' meg
 halálozott Koronaörökösnek háztartására 60,000
 tallárok voltak rendeltetve: ezen summa a' mos-
 tani Koronaörökösre nézve 6000 tallérokkal meg-
 szaporított, melly summával valamint magá-
 nak a' Hertzegnek úgy a' Hertzegnének is meg kell
 érní. Príncz *Oskárnak* 12,000 tallérok rendeltet-
 tek esztendőnként.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Portugallia.

Az itt folyó hadi környülállásokra nézve a'
 következő tikkelyeket hirdette-ki a' Párisi Mo-
 nitör a' Londoni Ujságleveléből: — “

„*London*, Nov. 24-dikén. Kord Liserpool tu-
 dósításokat vett Lord Wellingtontól, mellyek Nov.
 10-dikén indultak Portugalliából a' fő hadi szál-
 lásról. Summájok ennyiben áll: Az ezen hónap'
 3-dikán tett utolsó tudósításomtól fogva nem tör-
 tént a' tábornál semmi nevezetes dolog. Az el-
 lenség Nov. 5-dikén recognoscírozta *Abrantest*,
 e-közben egy kisedet sereget Villa-Velha felé küld-
 vén-el, kétséggívül olyan czélzással, hogy az az
 ott lévő hidat foglalja-el. De a' híd már el volt
 rontatva.

Ezen tudósításokon kívül (így ír a' Monitör

szerint a' Londoni Újság) magános leveleink is
 érkeztek Portugallából, mellyek két nappal újab-
 bak. Ezek így következnek: — „*Rua*, Novem-
 ber 11-dikén. Mi már rég tudáljuk, hogy a'
 Frantzia armádia miként élhet: pedig bizonyos,
 hogy bőséges elesége van. Azt mondják a' szö-
 kevények, hogy semmi szükségét nem szenved.
 Mi úgy ítélünk, hogy *Mascau* az egész télen
 meg nem mozdul tanyájából, ha csak mi onnét el
 nem mozdítjuk őtet. Úgy látszik, hogy sántzokat
 is tanáltat, arra az esetre, hogy, ha meg talál
 kivamatni, magát védelmezhesse is. Az ő ta-
 nyája igen erős. Nékiünk közösülésünk van Pe-
 niche és Obidos felé, a' hol 7000 emberekből
 álló Portugallus csapat tanyázik. A' mi armá-
 diánk mostanában e'képpen fekszik: Bal szárnyunk
 Peniche felé Torres-Vedrashoz nyúlik; a' jobb
 szárnyunk Villa-Francanál áll délre; fő hadi száll-
 lásunk, a' szerint mint a' körülállások kíván-
 ják, most Sombralban, majd Peró-Negróban,
 majd ismét Runában van. Az Anglus armádia
 maga 40,000 emberből áll; Marschal *Beresford*
 Alhandránál tanyázik 30,000 Portugallusokkal.
 — „*Lisbona*, Nov. 11-dikén. Nintsent az armá-
 diánál semmi változás. Az ellenséges armádia
 ragy hámulásunkra jól él, és jó ruhája van. Fran-
 tzia Generális *Loison*ról azt mondják, hogy ál-
 tal ment a' Zezerén, olyan czéllal, hogy Abran-
 teste réá üssön. Az essős idő közelit. A' Fran-
 tziák tábori kajbákat építének az esső ellen. A'
 miéink mind fedél alatt tanyáznak. — „*Lisbona*,
 Nov. 12-dikén. A' fő hadi szállásunk még Pero-
 Negróban van. *Romána* Torres-Vedras mellett
 fekszik délre, mellette jobb felől Beresford ta-

nyázik. A' hadi foglyok' költsönös tseréje még tart; fogházaink megüressedtek. Mi itt tserébe az Anglusokon kívül Portugallusokat is elveszünk. A' hideglelés még Nov. 7-dikén tartott Kadixban, de nem a' sárga hideg. — „*Lisbona*, Nov. 12-dikén. Abg lehet képzelni, hogy a' két ellenséges armádiák már 32 napoktól fogva állanak szemben egymással, és még is apró öszszetapásnál egyéb semmi nem történik. Az ellenség a' Tágus vizén néhány hidat csinált; az Alentejó nevű tartományba általment; Abrantest megszállotta. Armádiánk tsendességben nyúgszik; a' hadi foglyoknak kiterelésékben foglalatoskodik. Leg nevezetesebb újságunk az, hogy *Mascarachust* a' mieink Bobadelánál elfogták; ő Napoleonhoz volt küldetettve mint Kurir; leveleit a' tsizmájában találták-meg. Ez az ember Junotnál adjutanskodott; a' kezünkre került; meglátjuk mit fognak csinálni velle.

„Mi (így folytatja szavait a' Monitör szerént a' Londoni fró) keservesen szemleljük, hogy félelmes jövendöléseink a' Tágus partjain való rettegetes háborunak kimenetelére nevezve, naponként valóságosúinak. Nem ok nélkül hiszzük, hogy Generális *Drouet* valósággal megerkezett a' *Massena* armádiájához 15 ezer emberekből álló segítő sereggel, es hogy Abrantes varanak ostromoltatasa eikézdődött. —

„Még Novembernek sem 12-dikéig sem 15-dikéig meg nem érkezett volt (így szoll ezekre a' Monitör), egygyik is a' Generális *Drouet*' három Osztályai kozzú az Esztingi Hertzeg' armádiához! Tehat ezen Hertzeg nozza fogott Abrantesnek ostromoltatásához, és folytatja a' Tágus

vizének mind két partjain a' maga hadi munkáit, a' nélkül, hogy segítő seregek érkeztek volna hozzá. Pedig mi azt is erősíthetjük, hogy Nov. 15-dikén még a' Trevisói Hertzeg' seregei sem mentek volt által a' Guadiána vizén olyan célzással, hogy Alentéjő tartományába bényomúljanak. "

Ministereink (így rekesztik-be szavaikat a' Monitörben a' Londoni tudósítók) tsak a' sum-máját adták-ki a' Lord Wellingtontól vett tudósításnak, mellyel nem nyugtatják-meg a' közön-séget. Massena nem hágy-fel a' maga feltett cél-ján. Ha ő Abrantes várát ostromoltatja: vagy ennek elesését szemlélni kell seregeinknek, vagy pedig ütközetbe kell velle botsátkozniok.

Nagy Britannia.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A' Londoni egyéb környülállások között a' Király' betegségének állapotjáról ismét néhány Bulletineket adott-ki a' Párisi Monitör, olyan jegyzéssel, hogy a' St. Jamesi és Windsori Királyi kastélyokban, a' hol ezen Bulletineket ki szokták adni, minden reggel véghetetlen sokasággal gyűlnek össze az emberek ezeknek olvasása végett. A' mi ezeket a' leg újabb Buletineket illeti, még semmit ki nem lehet hozni belőlök a' Király' betegségének terhesedésére vagy könnyeb-bülésére nézve.

Török Birodalom.

Pancsova Deczember 3-dikán. Az a' Török Követ, a' ki fegyvernyugvás eránt való alkudozás végett a' Orosz fő hadi szállásra megérkezett vala, Oláh országi bizonyos tudósítások szerént

onnét ismét vissza indult Konstantzinápolyba. Mondják, hogy egy Francia Kurir érkezvén-meg Konstantzinápolyba, az okozta vissza való menetelét. Fontos tudósítást kellett ezen Francia Kurirnak Konstantzinápolyba vinni, mint-hogy oda való érkezése után azonnal parancsot küldött a' Török Császár az Orosz fő hadi szállásra az ott lévő Török Követhoz, hogy induljon vissza Konstantzinápoly felé.

Orosz Birodalom.

Köpenhágánál írják, hogy az Anglusok a' Jegestengeren 10 vagy 12 Orosz hajót elfogtak, mellyek kenderrel, lennel, és egyéb e'félével voltak terhelve.

Elegyes Jegyzések.

Frankofurtomból a' Ménus mellől írják, hogy valamint ott, úgy Párisban, Lipsiában, Amsterdamban, és más egyéb kereskedő városokban is, nagyon felliágott a' gyémánt' árra melynek az az oka, rész szerént, hogy az Udvarok a' mostani környülállások között sok gyémántos ajándékokat osztanak-ki, rész szerént pedig, hogy a' tengeri kereskedésnek félbeszakadása miatt keveset hozhatnak Napkeleti Indiából és Brasiliából Európába. Ezen okok közzé lehet azt is számlálni, hogy Konstantzinápolyba is sokat hordanak egy időtől fogva, mióta sokan az ott lakó nagy árak közül gyémánt-koszorúkkal rakatják-ki kabinétjek falait, mellyek közzé nagyobb' ékességnek okáért, külömbkülömb színű drága kövekből való bokkrétákat is rakattatnak. — A' szebb, tiszta fejér gyémántnak karatjáért meg adnak most 11 sőt 12 Lajós aranyot is.